

altsaa ikke i 1906. Det viste sig, at Konseilspræsidenten var en elendig Spaamand den Gang. Den Mand, som særlig profeterede om, hvad der skulde ske, var altsaa ikke mig, men Konseilspræsidenten; der husker den højtærede Finansminister fejl. Jeg ved i det hele ikke af, at jeg i 1906 udtalte noget om, at de Mænd, som gik ud, var snart færdige. Jeg har set, at det radikale Parti har udtalt sig om, at jeg havde ønsket en Sprængning og arbejdet for den, det har jeg ikke gjort, og det har jeg ogsaa sagt her. Jeg har hverken ønsket den eller arbejdet for den. Noget af det sidste, jeg sagde, inden de Herrer gik ud, var, at ganske vist var vi uenige om det militære Spørgsmaal, men det syntes jeg var ikke nok til at forhindre, at vi kunde arbejde sammen i Fremtiden. Jeg har ikke arbejdet for at splitte Venstre den Gang og heller ikke senere. Før øvrigt tror jeg, at mit Arbejde i politisk Henseende viser meget mere i Retning af, at jeg har samlet Venstre. Da jeg kom ind i Rigsdagen, var Venstre saa splidagtigt som hverken før eller senere, og mit Arbejde gik da netop ud paa at samle, ikke paa at splitte.

Den højtærede Finansminister sagde, at der maatte ligge Ideer, Program, Ønsker og Drifter i den Udvandring fra Venstre i 1905, at politiske Partier dannes ikke paa andet end saadanne Ting som Ideer, Programmer, Ønsker og Drifter. Det er meget muligt. Programmet blev for øvrigt først lavet, efter at de var gaaet ud (Afbrydelse): Javel, der er talt meget om det Program, men efter at det radikale Ministerium er kommet til, har jeg ikke set noget videre til dette Program, har jeg ikke mærket noget til, at det radikale Ministerium har arbejdet for sit Program i nogen som helst Henseende, mere end Venstre har arbejdet for sit — jeg kan snarere sige det modsatte.

Nu siger det radikale Ministerium, at det er Landets Regering. Ja, de Herrer staar altsaa i Spidsen her i Landet, udad til er de Landets Regering, men hvis Landets Regering skal opfattes paa den Maade, at den er Repræsentant for alle Partier her i Landet, er det forkert. Det er en Partiregering og bliver ikke andet, i alt Fald med de Meninger og Udtalelser, som vi hører bestandig her. Det skulde glæde mig, om Ministeriet skulde komme til en noget anden Opfattelse, men det synes ikke troligt i første Omgang, og efter hvad vi har set fra Ministeriet i den sidste Tid, er der heller ikke noget, som peger i den

Retning. Efter at vi har faaet den Beslutning vedtaget forleden, som Finansministeren mente var saadant et Tillidsvotum, møder det straks med et Straffelovstillaeg uden derom at forhandle med de andre Partier — i alt Fald gælder dette for vort Partis Vedkommende —, og jeg maa da antage, at den føler sig som Partiregering og ikke som Landsregering ved saadanne Handlinger — underligt nok for øvrigt, at vi skal faa et saadant Lovforslag fra dette Ministerium, at Finansministeren skal sidde i et Ministerium, som kommer med et saadant Lovforslag. Regeringen kan, som sagt, ikke, da den fremkom med det Lovforslag, have handlet som Landsregering, hvilket maatte have forudsat, at alle Partiet havde staaet samlede om det; vi er end ikke blevet spurgt derom.

Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister har Lyst til at diskutere videre, jeg er beredt, vi har Dagen for os.

Finansministeren (Brandes): Naar det ærede Medlem fra Ringkøbing har Dagen for sig, kan jeg sige dertil, at jeg har Aftenen med, om det skal være. Jeg gaar ikke af Vejen for en Debat med det ærede Medlem, har aldrig gjort det, det ved det ærede Medlem. Paa den anden Side ved jeg ganske vist ikke, hvor længe det høje Folketing mener, at denne Debat, der gaar noget ud over det almindelige Emne for vor Behandling, bør fortsættes. I øvrigt kan jeg ikke nægte, at det synes mig af adskillig Vigtighed, at vi faar talt ud — det ærede Medlem for sit Partis Vedkommende, og jeg, haaber jeg, i Overensstemmelse med mine Kolleger og mit Parti.

De gamle Spørgsmaal er efterhaanden ikke saa interessante. Hvorledes det gik til, at dette Ministerium blev dannet, søgte det ærede Medlem at forklare ved en Henvisning til, hvad der skete allerede ved selve Valget, nemlig gennem den Alliance, der var mellem Socialdemokrater og Radikale, hvilken Alliance gik ud paa i højeste Grad at angribe Partiet Venstre. Jeg erindrer ogsaa ganske vel det Valg. Jeg erindrer især, hvad der gik forud for dette Valg, nemlig det Tilbud, som forelaa baa- de fra Socialdemokraternes og det radikale Venstres Side, om at foretage Valget i Fællesskab fra alle tre Grundlovsparti- ers Side, og det er ikke nogen Hemmelighed for nogen, at det var ikke mindst det ærede Medlem fra Ringkøbing, der ikke ønskede et saadant Fællesvirke mellem de tre Grundlovspartier ved det Valg.